

ГІСТЬ НОМЕРА

Тарасові шляхи... Класична наче б то фраза, не футбольна. Але у нашому контексті дуже влучна та доречна. Бо за нею в дійсності нелегкі дороги, що невідомо куди виведуть і не лише когось конкретно, а загалом футболістів-мандрівників, яким вони є не стільки за суттю, як за «професією».

Так вже трапилося, що ці футбольні стежки щоразу повертали нашого героя додому, а потім знову вабили у незвідані світи. Між тим місцеві уболівальники досі пам'ятають його. Хоча улюбленцем трибун, коли відверто, він не був. У «Прикарпатті» завжди знаходилися виконавці, які грали яскравіше, діяли корисніше, забивали більше і просто були харизматичнішими. Та без нашого Тараса команду важко було уявити. Ігрова палітра франківців враз тьмяніла, видавалася зблідлою і неповною. Своєю грою він залишив помітний слід в історії футболу, і не лише прикарпатського. Згадали про нього неспроста – сьогодні колишньому пів оборонцю «Прикарпаття» і низки інших клубів Тарасу Ковальчуку виповнюється сорок.

Продовження на 4-5 стор.

МИЛУВАННЯ - ЧЕМПІОН ТИСМЕНИЧЧИНИ

Минулої суботи відбулися фінальні матчі кубка Тисменицького району з футболу.

Продовження на 7 стор.

ВОЛОДИМИР ЄНІЛЄЄВ: ЗАБИВАТИ ЗАВЖДИ ПРИЄМНО

На Львівщині продовжується Міжнародний XIV традиційний турнір з футболу присвячений пам'яті заслуженого тренера України Ернеста Юста, що проходить в рамках святкування 50-річчя ФК «Карпати» Львів. В кількох групах вже зіграні всі матчі групового етапу, за підсумками яких в наступний раунд пройшли команди «Рух» Винники (за три поєдинки «Рух» забив 25 голів, кращі бомбардири команди Андрій Баглай - 8 голів, Роман Манорик - 4, Константин Деревльов - 3), ФК «Миколаїв», «Лапаївка», «УФК- U-17» Львів, та «Слобідка» (Стрийський район). Єдиною іноземною командою на турнірі стала «Полонія» Перемишль з Польщі. За три матчі поляки зазнали лиш однієї поразки від СКК «Демні» з рахунком 0-2, а один з голів забив Володимир Єнілєєв, якого ми пам'ятаємо з виступів за буриштинський «Енергетик».

Продовження на 6 стор.

погода

22.02 о уночі + 2 вдень. Опади.
 23.02 о уночі о вдень. Без опадів.
 24.02 о уночі +4 вдень. Опади.
 25.02 о уночі + 3 вдень. Опади.
 26.02 о уночі + 3 вдень. Опади.
 27.02 - 4 уночі + 3 вдень. Без опадів.
 28.02 - 5 уночі + 3 вдень. Опади.
 29.02 - 5 уночі + 4 вдень. Опади.

«МАТЧ. Районний вісник» видається з квітня 2010 р. Засновник та видавець Капусняк В.В.

Свідоцтво про державну реєстр.

№ ІФ-580-118р від 25 травня 2010р.

Р/рахунок 26008112921, у ВАТ РВ «АВАЛЬ» м.Київ, МФО 380805, код 3062006995.

Газету віддруковано у друкарні П.П. Гавриленко Н.Я. Зам. № 53_6. Друк офсетний. Тираж - 1000 примірників. Ціна - договірна.

Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій і має право на скорочення та редагування оригіналів. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами ведеться тільки на шпальтах газети. Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

©Передрук або копіювання матеріалів або будь-якої частини матеріалів дозволяється тільки з письмового дозволу редакції.

Для зв'язку:

e-mail: match.rv@gmail.com;

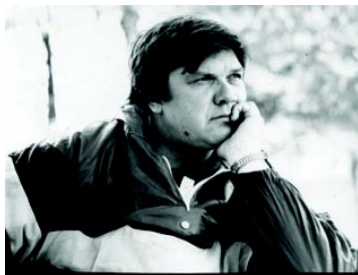
rvsnuk@yahoo.com

Телефони редакції: 094 922-80-75,

067 779-94-79, 066 124-20-42

0342 73-50-75.

При створенні газети використовувались матеріали із інтернет-сайтів: ФК «Енергетик», Футбол Івано-Франківщини, Футбол Рогатинщини, Футбольна Городенківщина, Богородчанський футбол, Надвірнянський футбол, Галицький футбол, Прем'єр-Ліги, НФК Ураган.

Футбол був справою його життя

Вельмишановні добродії!

Час пливе неблаганно швидко, наче і непомітно, залишаючи у наших серцях пройдені рубежі, події, спогади... і пам'ять.

У квітні 2013-го виповниться три роки, як немає з нами Івана Михайловича Краснецького – людини, для якої футбол став справою життя і служінню якому Він віддав себе без останку.

Іван Краснецький – один з представників «золотого» покоління прикарпатських спартаківців, які принесли гучну славу нашому футболу на рубежі 1960-1970 рр. минулого століття.

Краснецький – тренер також досяг чималих успіхів, підготувавши не один десяток гравців для професійних клубів. Добру пам'ять залишив про себе наставник в уболівальників тих міст і містечок, з колективами яких він працював. Саме під його орудою івано-франківське «Прикарпаття» 1991 року вибороло перепустку до вищої ліги чемпіонату незалежної України.

На вшанування світлої пам'яті нашого крайнина, Заслуженого працівника фізичної культури і спорту України Івана Краснецького з 2011 року проводиться футбольний турнір дитячих команд. За головний приз змагань сперечаються 13-ти річні футболісти спеціалізованих спортивних шкіл. Якщо в пілотному проєкті взяли участь вісім місцевих колективів, то за рік, окрім господарів, квартету представників обласного центру, команд Богородчанської РДЮСШ та «Колос» Братківці, на гостинну прикарпатську землю завітали поспарингуватися наші географічні сусіди – футбольні дружини із Закарпаття та Буковини. Завдячуючи участі у турнірі гостей у 2012-му дитячі баталії мали статус Всеукраїнських змагань. Загальна кількість команд, які упродовж двох років приймали участь у «Меморіалі Івана Краснецького», вже сягнула 10-ти.

Турнір поступово стає подією в спортивному житті Прикарпаття. Нові дитячі змагання допомагають командам спортивних шкіл належним чином підготуватися до майбутніх обласних та Всеукраїнських змагань дитячо-юнацької футбольної ліги. Зокрема, тренери СДЮШОР «Прикарпаття» через призму цих баталій мають змогу проводити відбір юних футболістів для навчання у ліцейних класах.

17-18 травня 2013 року на малій Батьківщині видатного футболіста і тренера, педагога-новатора І. Краснецького в с. Братківці Тисменицького р-ну та в м. Івано-Франківську проходять матчі третього за ліком турніру, присвяченого його пам'яті. Учасниками «Меморіалу» цього року стануть юні футболісти 2000 р.н.

Організатори змагань – колишні партнери і вихованці, друзі, рідні і близькі, шанувальники ігрового та тренерського таланту Івана Краснецького звертаються з проханням допомогти коштами на проведення дитячих футбольних баталій.

Наші реквізити:

р/р №2600600008092, в Івано-Франківському відділенні Укрсоцбанку. Код: 25598470; МФО - 300023. Отримувач: обласний благодійний фонд «Прикарпатський футбол». Для «Меморіалу І. Краснецького – 2013». Контактний тел.: (0342) 75-75-14 (СДЮШОР «Прикарпаття»)

Довідка:

Іван Краснецький народився 18 травня 1945 р. в с. Братківці. Ігрове амплу – воротар. Виступав за команди: «Спартак» Івано-Франківськ, СКА Львів, «Фрунзенець» Суми. Понад два десятиліття плідно працював з юними футболістами. Закінчив Вищу школу тренерів у Москві. Очолював низку професійних клубів: «Закарпаття» Ужгород, «Прикарпаття» Івано-Франківськ, «Верес» Рівне, СК «Миколаїв» та ін., а також аматорські колективи Перегінська, Надвірної, Богородчан, Ямниці...

Заслужений працівник фізичної культури і спорту України. Помер 24 квітня 2010 р.

ПЕРЕДПЛАТА 2013 ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Вартість передплати на 1 місяць - 10.30 грн

Вартість передплати на 3 місяці - 30.90 грн.

Вартість передплати на півроку - 61.80 грн.

+ поштовий збір - від 0.9 грн до 3.90 грн

в залежності від терміну передплати.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 49779.

Передплатити газету «МАТЧ.РВ» можна у будь-якому відділенні ДП «Укрпошта» в області до 20 числа кожного місяця.

До уваги футбольних команд!

Продаються сітки на футбольні та гандбольні ворота українського виробництва. Є стандартні розміри та є сітки на замовлення під різні розміри дуг. Телефон для довідок: 095 910-01-36.

МАТЧ-РВ.АТ.УА

В ОЧІКУВАННІ ЗАЯВКИ

Минулого тижня в залі засідань ІФФФ відбулася зустріч представників команд, що планують брати участь у цьогорічному футбольному чемпіонаті, з керівництвом федерації. Зустріч носила дорадчий характер.

Отож перше, про що йшла мова на засіданні - про письмові підтвердження участі команд у змаганнях. На час засідання таких підтверджень було всього чотири. Маємо надію, що на момент, коли ви читатимете газету, їх буде значно більше. Адже, за озвученим Василем Сікорою теоретичним переліком, у першій лізі області планують грати: «Сокіл» Угринів, «Карпати» Коломия, ФК Снятин, ФК Калущ,

«Прут» з Делятина, МФК «Тепловик», «Придністров'я» з Тлумача, «Кроно-Карпати» з Брошнева, «Галичина-Вапно» з Галича, «Нафтовик» з Долини та «Газовик» з Богородчан. Під питанням участь команд «Гуцульщина» Косів, «Пробій» Городенка. Все ж планує підвищуватися у класі «Отинія». Не планують підвищуватися у класі «Карпати» з Кут. Висловлює бажання повернутися й самосусунений у минулому році «Бескид». Також про свою

участь у заганях заявляють й яремчанські «Карпати», котрі були успішно поховані одним із обласних сайтів «посилаючись на багаточисленні інтерв'ю офіційних осіб» :)).

Останньою датою прийому офіційних листів-підтверджень на засіданні було озвучена дата 7 березня.

Також учасники засідання взяли участь у обговоренні змін до обласного регламенту, котрі, швидше, є не кардинальними змінами, а підгонкою обласного регламенту до зразків регламентів вищестоящих організацій. Остаточного регламент загань 2013 року буде затверджено на засіданні виконавчого комітету ІФФФ у другій декаді березня.

Також на засіданні були озвучені й дати проведення чемпіонату та кубка області. Хоча ми вже про них писали - повторимося: чемпіонат розпочнеться 7 квітня а кубок - 18 квітня. Завершитись перше коло має до 30 червня. Друге коло розпочнеться у перший тиждень серпня. Причому - за будь-якої кількості команд. Проте, якщо перша ліга не набере 16 колективів, то можлива зміна формату проведення кубка області - усі зустрічі, починаючи від 1/8 складатимуться з двох ігор. Але це тільки у разі, повторюся для ясності і уникнення непорозуміння, недостатньої кількості команд у першій лізі, тобто недостатньої кількості матчів у сезоні та погодження усіма зацікавленими особами.

Тішить також анонсоване НЕзбільшення офіційних фінансових витрат - заявкового внеску та оплати арбітражу. Хоча, що означають ці внески для президентів, які на

річне утримання команди витрачають в сотні разів більше!? Копійки.

Як невеличкий ліричний відступ пропоную також перелік команд, чи то населених пунктів, котрі планують брати участь у першості області (друга ліга). Ця інфорація також була озвучена на засіданні: Битків, Побережжя, Гвіздець, Бурштин, Заболотів, Солотвин, Ланчин, Турка, Болехів, Тисмениця, Сваричів,. Під питанням «Граніт» з Тлумача, «Яспіль», Обертин,

Вільхівці та Надвірна.

Як завжди традиційно питання стоїть по Рогатинському районі, за представником від якого вже давно скучила область. Кажуть, скоро Рогатин та Городенка прийматиме гостей з федерації.

Також не знято ще питання по клубу з Печеніжина. У приватній розмові пан Лащук скромно зазначив: «Готуємо стадіон». Тож цей клуб також не варто списувати.

Представники команд з районів і сіл запитували на зустрічі і про здибанку з вищим керівництвом області та усіх районів з футбольним активом для спонукання одних допомагати футболу а інших - розвинути цей вид спорту. «Така зустріч, як і в минулому році, відбудеться в кінці березня» - зазначив перший заступник голови ІФФФ Тарас Клим.

Тепер про плани ближчі. Кубок Підгір'я триватиме з 16 по 24 березня. Нарада 15 березня в 15.00.

Як завжди перед сезоном акцентувалася увага на засіданні і на облаштуванні стадіонів, на озвученні.

Про все це та про багато іншого цікавого та навколофутбольного газета інформуватиме вас впродовж року. Також у наступному номері буде надруковано регламент «Кубка Підгір'я».

Грайте у футбол. Дивіться футбол. Читайте про футбол. Фінансуйте футбол. Живіть футболом!

В.К.

ТАРАСОВІ ШЛЯХИ

Роки наче і не змінили його зовні: все такий же спортивно-підтягнутий, спокійний, врівноважений і водночас сором'язливо-скромний. Ось тільки вираз обличчя став серйознішим. Та коли починаємо спілкуватись про футбол все змінюється. Мій співрозмовник пожовтає: у куточках вуст з'являється ледь помітна посмішка, а у очах – блиск та грайливі іскорки. І діалог наш летить легко і невимушено.

- Першою твоєю професійною командою стало «Прикарпаття». Але потрапив ти до неї... з Києва. Розкажи, як так трапилося?

- Розпочиналося все як у більшості хлопчаків. Спершу грав у футбол в селі. Згодом – за делятинський «Прут» – юнацьку команду, з часом і дорослу. Вагомий вплив на моє заняття футболом мали наставники Ярослав Маланюк і Ярослав Гуменяк. Ази гри я опановував у Надвірнянській ДЮСШ. В ту пору уважно стежив за виступами «Прута» у першості – пам'ятаю ще як грав за команду її нинішній президент Михайло Волярчук.

- З Надвірної і Делятина до столиці далеченько. Хто розгледів звідти здібного Тараса Ковальчука?

- Я був запрошений до збірної команди області, яка змагалася у республіканській першості. Фінал турніру проходив у Долині. І у фіналі франківці перемогли збірну Вінницької області. За нас виступали Володя Салій, брат Валентина Москвіна, Міша Музичин... А збірну Київщини привіз на Прикарпаття відомий тренер Володимир Киянченко. Він-то і запропонував мені спробувати свої сили в Києві.

- Як поставилися до цієї пропозиції в сім'ї?

- Першою думкою було: не їхати. Але напаягли найперше старші брати. Батьки може і не хотіли відпускати, але не перчили. Моя мама казала: «Дозволяю Вам, діти, все, аби потім не відказували, що заборонила. Робіть, як вважаєте за потрібне. Але щоб все було добре». І сама ж відвезла мене до Києва.

- Звизнути було непросто...

- Зараз, мабуть, вже так не заплачу, як тоді. Чого гріха тайти і таке попервах було. Але потім все стало на свої місця. Училище олімпійського резерву

- це був спеціалізований заклад. Там просто так не тримали – треба було постійно доводити свою вищість. Це був справжній природний відбір найсильніших, подекуди жорсткий. Час проведений там загартував мене, додав справжньої спортивної злості, але водночас збагатив життєвим досвідом.

- Хто з відомих нині гравців був тоді твоїм партнером?

- Наш Ігор Клебан якраз тоді навчався. З Віталієм Косовським я сидів за однією партою. Схоже тільки ми з ним і грали за команди у Вищій лізі. Великі надії подавав Володя Лебідь з Херсона. Пізніше він грав за тамтешній «Кристал», та повністю у футболі не зреалізувався. Багато одногрупників було з Вінниччини, але всі вони пізніше виступали за колективи першої – другої ліги.

- Одразу після навчання ти повернувся додому і опинився у «Прикарпатті»?

- У «Прикарпатті» я «опинився» значно раніше, ніж закінчив навчання...

- ???

- В один із днів з дозволу дирекції я поїхав до Білої Церкви, де мені було призначено зустріч. Зустрів мене Іван Михайлович Краснецький. Його «Прикарпаття» саме проводило календарну гру першості проти місцевого «Динамо». Там відбулася наша перша з тренером розмова. Він казав, що розраховує на місцеву молодь, в тому числі і на мене, просив повертатися додому... Того дня я залишився на передматчевій установці команди, навіть перебуваючи на гру і був серед запасних (тоді за наявності свідоцтва про народження та паспорта гравця можна було заявити безпосередньо на гру. Ці документи, а також бутси я мав із собою). На поле, щоправда, не судилося вийти, але й без того вражень вистачало: я 18-

річний юнак дивився на все широко розплющеними очима...

- А що був шанс опинитися в іншій команді?

- Пропонували грати за «Динамо» з Білої Церкви. Тоді це була наче дочірня команда київського «Динамо». Той, хто добре проявляв у пристойному клубі, потрапляв у структуру київського «Динамо» - спочатку у другу команду, а потім, якщо проявляв себе, чи таланило – і вище. Свого часу гартування Білою Церквою проходив і Віталій Косовський...

Залишатися чи ні – так питання не стояло. Ще в час моїх перших канікул додому до мене навідався Михайло Миколайович Гнатишин і переконував після навчання повертатися додому. Така увага наставників «Прикарпаття» зіграла свою роль. Згодом я повернувся у рідні пенати і з другого кола першості-1991 одягнув футболку «Прикарпаття».

- І потрапив, як мовиться, з корабля на бал. Що з тогочасного найбільше запам'яталося?

- Найперше, підтримка особисто Івана Михайловича. Він продовжував довіряти мені навіть тоді, коли я помилявся. Своєю увагою тренер не давав нам молодим зневіритися, зламатися, а навпаки – заставляв повірити у власні сили і мене, і Романа Максим'юка, і Богдана Гусака й інших. Із незабутнього «срібного» сезону пригадую небагато – напружені матчі, в яких ми перемагали. Найяскравішим спомином є хіба що нагородження, на якому, окрім медалей, нам вручали зимові шапки. А ще хвилю піднесення та ентузіазму викликала звістка про те, що «Прикарпаття» виступатиме у Вищій лізі незалежної України. Цим я був і зворушений і гордий водночас.

- Тобі випало пограти у «Прикарпатті» тривалий період. Різні були часи, різні колективи. Що зараз

пригадуєш найчастіше?

- Краснецький - тренер заклав у мені фундамент дорослого футболу. Хоча ті події я сприймав, як може сприймати і оцінювати їх юнак. Навіть дебютний сезон у Вищій лізі. Інші відчуття і переживання були пізніше, коли ми разом з Ігорем Миколайовичем Юрченком торували шлях до еліти, а потім деякий час грали там. Авторитет тренера, його харизма. І найголовніше власний приклад надихали нас. Вважаю, що слова «дух «Прикарпаття» - не пустопорожні балачки. Саме в пору тренерства Юрченка він у колективі був. І це допомагало нам.

Кожен з наступників, хто приходив, тренери це чи заїжджі футболісти, привносили у команду щось своє, наче і старався, а бажаного не досягалося. Бо вже не було найголовнішого – отого духу. Переконалий, що тільки місцевий фахівець і ставка на місцевих вихованців, може повернути наш футбол на позиції, що втрачені.

- Саме з «Прикарпаття» ти потрапив до збірної України...

- Один час консультантом у Франківську працював Олег Базилевич. За його порадою до національної команди викликалися брати Юрченки, Ковалюк, Турянський. Мене викликали до молодіжки. Та команда під орудою Володимира Мунтяна вела боротьбу за олімпійські ліцензії. Я відіграв три відбіркові матчі. Викликали і на наступний з Італією, а я саме травмувався. Так ця одіссея і скінчилася.

- До збірної на італійців тебе запрошували вже як гравця московського «Локомотива». Яким вітром занесло за кордон?

- Свій вплив мала та обставина, що я грав за збірну. Цікаво, що до «Локо» мене брали практично без перегляду. «Купець» дивився нашу останню гру у Франківську, коли вже приїхав

за мною. Була зроблена пропозиція. Мене брали на конкретну позицію. Увесь процес зайняв днів десять.

- Вагався довго?

- У «Прикарпатті» просили залишитися. Пізніше таке повторюватиметься не раз і не лише зі мною. Шойно хтось збереться переходити, обіцянок не бракуватиме... Я радився з сім'єю, з братами – середнім Михайлом, старшим Василем. Їхня участь у моєму футбольному становленні, взагалі у житті є достоту вагомою, за що вдячний їм. Їхня підтримка і зараз, і повсякчас дорогого варта.

- Ти виграв від цього переходу?

- По запропонованих умовах – так. В ігровому плані – анітрохи. З перших днів перебування там Юрій Сьомін награвав мене в основі на звичній позиції крайнього півзахисника. Я пройшов всі збори. А потім була важка травма – порвав гомілко-стоп. Рік випав повністю. Тільки-но відновився, за нею інша не менш серйозна – пахи. Був період, коли навіть з ліжка встати не міг. За майже два роки в складі «Локо» я зіграв тільки два матчі з московським «Торпедо» та «Спартак» із Нальчика. Решту – за дубль. Команда тоді вигравала «срібло», але яке я мав до того відношення, втім як і до «Локомотива»? Правда, умови контракту виконували, робили спробу «перевербувати» до олімпійської збірної Росії. По-перше, не за адресою звернулися, по-друге, спізнилися...

- Часто доводилося потім шкодувати. Що сталося так, а не інакше?

- Справа в тому, що все людське життя так влаштоване. Нам взагалі властиво задумуватися, якщо щось не так: «Як було б, коли...» Аналогічно, мабуть і у футболі...

Ще до мого переходу до «Локомотива», велися реальні розмови про інтерес «Шахтаря» до мене, Старостяка і Ковалюка. Шойно я подався до Москви, наші хлопці поїхали на перегляд. Старостяк залишився на Донбасі, а Володя Ковалюк перейшов до «Дніпра». Ось і думайте після цього...

- А до Тули, аким праником тебе заманювали?

- Це заради ігрової практики. Контракт-то мій був у «Локо». То був досить вдалий ігровий рік. Та і колектив був «на ходу». Випало попрацювати з хорошим тренером Геннадієм Костилевим. «Арсенал» ледь не вийшов до першої російської ліги. Нам забракло однієї перемоги – зіграли унічию в Саранську.

Москвичі, мабуть, пильно

слідкували за мною, бо приїжджали, щоб повернути, обіцяли навіть до «основи». Та я вже не хотів. Москальщини з мене вистачило. Тягнуло додому і у результаті перемовин я опинився у «Прикарпатті».

- У своїй кар'єрі ти не раз ішов з «Прикарпаття» і щоразу знову повертався. Чому?

- Я ж родом звідси, західняк за суттю. Куди ж мені було повертатися? Хоча мене не надто цінили в команді. Як до речти місцевих до нас не було тієї уваги, ми не мали тих умов, що мали приїжджі... Але я повертався попрацювати з тренерами – спочатку з Колотовим, згодом з Турянським, коли намагалися у 2001-му повернутися до Вищої ліги.

- За десять сезонів і більше як дві сотні ігор у формі «Прикарпаття», які були для тебе знаковими?

- Це поєдинок проти «Ниви» у 1994-му. За ходом ми двічі поступалися. Того дня я добряче «повозив» свого опонента – його ще до перерви замінили, забив гол. Уболівальники повинні пам'ятати той трилер. Іричук поновив рівновагу, а переможний гол забив Григорчук і на радощах і глядачі, і команда навіть зламали огорожу на «Електроні». При Заяєву забивав «Шахтарю», хоча й програли 1:3. У мене саме напередодні народилася друга донька.

- Та все ж вдома ти не засиджувався...

- Був час, коли сам шукав, де краще, іноді нас намагався з вигодою для себе працевлаштувати клуб. А найприкріше було тоді, коли на нас просто махнули рукою, і я не був винятком... Після оглядин у Самарі, куди ми поїхали з Ковалюком, наші керівники запросили за мене ціну, на яку в команді Тарханова не погодилися, хоча як гравець я тренеру підходив. Схожа ситуація була і після вояжу до Раменського. У 2002-му взагалі ледь не вся команда виявилася непотрібною, а гравці стали у нагоді... «Тепловику» і привели колектив до «золота» обласного чемпіонату. Та команда Василя Гуменика надовго залишатиметься еталоном. Щось схоже мало місце і в спартаківську епоху президентства Чмихалова-Клима. Знову свої виявилися непотрібними. Так як за, порадою та сприяння Степана Матвіїва, потрапив до «Борисфена». Хоча за плечима було вже тридцять, це був чудовий відрізок – світла пляма. Довелося попрацювати з Олександром Рябоконом. Команда вийшла до «Вишки» і там перемагала навіть київське «Динамо».

- «Зоря», «Факел», Бережанський «Сокіл»...

- Три місяці в Луганську збагатили мене передусім роботою з хорошим тренером Юрієм Ковалем. Коли йшов у «Факел» відчував ще сили грати. Окрім того, там обіцяли допомогти отримати тренерську ліцензію. У Бережанах я отримав перший тренерський досвід. Завдячуючи Василю Михайловичу Павліському мені було комфортно працювати: команда достойно виступала, я ще мав достатньо викладацької практики. Шкода, що той колектив не зміг стартувати у другій лізі – аматорський рівень «Сокіл» уже переріс. А пішов звідти через заздрісників і «доброзичливців», яких, мабуть, вистачає усюди.

- Твоя поява в «Пруті» як на тренерській лаві, так і його строях безпосередньо на майданчику подиву не викликала...

- Все закономірно – я повернувся до витоків. І дуже вдячний Михайлові Васильовичу Волярчуку, який довіряв мені таку важливу місію. Неповних два роки – це неабиякий досвід. Попри все, минулий сезон, ми хоч поволі, але прогресували. Особливо це було помітно у другому колі, коли в антракті вдалося пройти нетривалі збори. Може досягнутий результат не в повній мірі це відобразив. Але там була ситуація: обіграй ми вдома прямих конкурентів – долинян і, переконаний, «Прут» почав би поволі підніматися до середини таблиці. Та і у «Ясполі» вигравати треба було...

- У подальшому бачиш себе тренером?

- Коли довірятимуть, чому б і ні. Маю фах спортивного тренера, минулого року отримав ліцензію обласного рівня. Найперше, маю досвід, бо гравцем був далеко не найгіршим, працював під оруду фахівців-професіоналів. У кожного із них було що взяти. З місцевих виокремив би тренерську працю І.Юрченка, Турянського, непогано вийшло для початку у Володі Ковалюка. Припускаю, що нелегко бути головним, але здогадуюся, що помічником бути ще важче. Другим ще треба уміти стати. Найкраще, як на

мене, це вдавалося Михайлові Миколайовичу Гнатишину. Тому задля гартування не відмовився попрацювати під чиею «опікою».

- Як вважаєш, ти повністю зреалізувався, як гравець?

- Зі сторони видніше. Однозначно, я не використав усі надані мені можливості. Не у розумінні, що колись кудись не пішов, чи навпаки. Десь проявив невпевненість допустив помилки, десь обставини були проти мене. Але чи варто жалкувати. Я достатньо пограв на високому рівні, «Прикарпаття», гадаю, прислужився. Тож місцеві уболівальники, за великим рахунком, не можуть мені дорікнути. Зрештою, я побачив світ, пізнав життя, саме дякуючи футболу. Коли зібрати лише те, що було у моїй кар'єрі доброго, то, повірте, тільки заради цього варто було пройти цими футбольними шляхами...

- Наближення сорокаріччя вже якось відчуваєш?

- Не те, щоб цієї конкретної цифри. Просто приходить пора, коли по особливому починаєш цінувати кожен прожитий день і дякуєш Богові за це. З роками розумієш, що є щось важливіше за щоденну суету, скажімо, здоров'я рідних і близьких тобі людей. Особливим предметом гордості і піклування для мене є моя сім'я – дружина Мирослава, донечки Юля і Христина і молодший Ковальчук – Тарасик. Сьогодні і завжди все для них. Вони – найважливіша моя перемога у житті.

Ігор Костюк

ВОЛОДИМИР ЄНІЛЄЄВ: ЗАБИВАТИ ЗАВЖДИ ПРИЄМНО

Поч. на 1 стор

Про футбольну кар'єру та львівський футбол ми розпитували в Володимира.

- Володимире, розкажи про свій футбольний шлях. В яких командах ти грав і з якою командою в тебе пов'язані найприємніші спогади?

- Футбольний шлях для мене розпочався в місті Ходорові Львівської області, де я проживав і навчався в ДЮСШ м. Ходорова. В віці 13-ти років я отримав можливість поїхати на оглядини до Львова в Львівське державне училище фізичної культури ЛДУФК. Тренерам я сподобався і мене взяли в команду. Чотири роки я вчився і грав за ЛДУФК. Найбільші приємні спогади в мене залишилися з командою ЛДУФК, оскільки завдяки тренерам і всьому персоналу я дійсно зрозумів, що можу грати футбол. На мою думку, рівень львівського футболу достатньо серйозний для того щоб отримати базовий футбольний фундамент. На Львівщині вся інфраструктура клубів і всі тренери серйозно відносяться до своєї роботи і допомагають гравцям підвищувати свій рівень.

- Як опинився в Енергетику і який з матчів в футболці бурштинського клубу тобі найбільше запам'ятався?

- Закінчивши ЛДУФК, мене запросив тренер Степан Юліанович Концевич на перегляд в "Енергетик" Бурштин і в цю команду мене взяли. Підписавши контракт, я розумів, що команда і рівень серйозний, тому і я почав тренуватися з ще більшим натхненням. Команда боролася за виживання, але ми обігрували і «Олександрію», і «Севастополь», цікаві матчі були з «Прикарпаттям», «Нивою» Тернопіль. Шкода, що Бурштин залишився без футболу. Чудово було і спогади про ті часи дуже хороші.

- Хто з футболістів «Енергетика» був лідером на полі і поза ним, тобто душою команди?

- Лідером на полі був наш капітан Микола Лазорик, а воротар Микола Хомин був лідером і душою команди поза ним.

- З ким з колишніх футболістів «Енергетика» підтримуєш контакти?

- Найбільше підтримую зв'язок з Тарасом Микушом, Володимиром Вербним (граємо зараз за одну команду СКК «Демня»), Володею Підвірним та Назаром Дячком.

- Де продовжував кар'єру після Енергетика? Що можеш сказати про рівень львівського футболу?

- Після «Енергетика» залишився грати в Ходорові в 1-лізі області. Тренує «Ходорів» зараз тренер, який запрошував мене в «Енергетик» Степан Концевич, тому я без роздумів погодився допомогти рідній команді. Атмосфера в команді чудова, всі хлопці нормальні і думаю, якщо знайдуться фінанси, то «Ходорів» має можливість на підвищення кваліфікації. Відігравши сезон, мені запропонувала команда СКК «Демня» приїхати і погратися з ними. Я, знаючи, що вони цього сезону вийшли в Прем'єр лігу Львівщини не задумувався і поїхав. Я їм сподобався і вони запропонували залишитися в команді, на що відповів згодою, бо як не як, це вже краще ніж 1-ша ліга області. Це вже Прем'єр ліга.

- Ти зараз граєш на турнірі Юста. Забив вже три голи, один з яких гол за «Демню» польський «Погоні».

- Так, я вийшов на заміну замість Тараса Микуша проти «Полонії» і забив гол. Забивати завжди приємно. На турнірі Юста зібралося багато цікавих команд, а фаворитами, я вважаю команди Прем'єр ліги Львівщини «Рух» Винники, «Карпати» К. Бузька, «Миколаїв» та «Куликів».

- За який український чи закордонний клуб ти б хотів грати і найкращий гравець світу на твою думку?

- Мрію? (сміється) Хочу грати за Манчестер Юнайтед, а кращий футболіст, на мою думку, це Мессі.

- Хто з українських команд пройде далі в єврокубках?

- Я думаю, що далі в єврокубках пройдуть "Шахтар", "Динамо" Київ, "Дніпро" Дніпропетровськ, а за «Металіст» не впевнений. (примітка: інтерв'ю ми брали до перших матчів наших команд).

- Дякую за розмову. Подальших успіхів в футболі і в усьому житті, а також знайти хорошу команду з достойною зарплатою!

- Тобі дякую! Приємно згадати ті часи. Всім читачам зичу здоров'я і хорошого настроя!

Ярослав Бацала

ТУРНІР Е.ЮСТА

груповий турнір. таблиці

Підгрупа 1

Команди	І	В	Н	П	О	М
СКК «Демня»	3	3	0	0	9	9-2
«Полонія» Перемишль	3	2	0	1	6	8-4
СК «Дон-Боско»	3	1	0	2	3	5-7
СДЮШОР «Карпати-У-17»	3	0	0	3	0	2-11

Підгрупа 2

«УФК-У-17» Львів	3	3	0	0	9	14-2
«Хімік» Н.Розділ	3	1	1	1	4	7-7
«Погонь» Львів	3	1	1	1	4	6-10
«Карпати» Ст.Село	3	0	0	3	0	3-11

Підгрупа 3

Команди	І	В	Н	П	О	М
«Рух» Винники	3	3	0	0	9	25-4
СДЮШОР «Карпати-У-16»	3	1	1	1	4	15-14
«СДЮШОР-4 У-17»	3	1	0	2	3	5-18
ФК «Звенигород»	3	0	1	2	1	6-16

Підгрупа 4

Команди	І	В	Н	П	О	М
ФК «Лапаївка»	3	3	0	0	9	13-1
«Волком» Волиця	3	2	0	1	6	7-5
«Рата» В.Мости	3	1	0	2	3	6-5
«Галичина-Покрова У-17»	3	0	0	3	0	1-17

Підгрупа 5 (с.Муроване)

ФК «Яричів» Н.Яричів	3	2	1	0	7	4-2
СФК «Муроване»	3	1	1	1	4	5-5
«ФК Львів У-17»	3	1	0	2	3	5-8
«Нива» Дубляни	3	1	0	2	3	5-4

Підгрупа 6 (с.Великий Дорошів)

Команди	І	В	Н	П	О	М
«Шахтар» Червоноград	3	3	0	0	9	10-7
ФК «Куликів»	3	1	0	2	3	11-7
«ТрансСервіс-1» Зубейки	3	2	0	1	6	8-6
«Галичина» В.Дорошів	3	0	0	3	0	3-12

Підгрупа 7 (с.Іуринка)

Команди	І	В	Н	П	О	М
«Гірник» Соснівка	3	3	0	0	9	11-2
ФК «Гарай»(Жовква)	3	1	1	1	4	3-7
ФК «Добросин»	3	1	1	1	4	4-4
ДЮСШ Жовква-У-17	3	0	0	3	0	3-8

Підгрупа 8 (м.Миколаїв)

Команди	І	В	Н	П	О	М
ФК «Миколаїв»	3	3	0	0	9	12-3
«Карпати» К.Бузька	3	2	0	1	6	9-3
СКК «Пісочна»	3	0	1	2	1	2-9
ФК «Миколаїв» Іонаки	3	0	1	2	1	2-11

Підгрупа 9 (м.Ходорів)

ФК «Ходорівщина» Чорний Острів	3	2	1	0	7	5-3
ФК «Ходорів»	3	2	0	1	6	12-4
«Ольвія» Бібрка	3	1	0	2	3	4-6
«Сокіл» В.Глібовичі	3	0	1	2	1	2-10

Підгрупа 10 (с.Довге)

Команди	І	В	Н	П	О	М
ФК «Слобідка» Стрийський р-н	3	3	0	0	9	7-3
«Скала»(Моршин)	3	2	0	1	6	8-2
«Авангард»(Жидачів)	3	1	0	2	3	6-9
ФК «Бори» Бориничі	3	0	0	3	0	3-10

Підгрупа 11 (с.мт.Підбузь)

ФК «Підбузь»	3	2	1	0	7	9-6
«Прикарпаття» Ст. Самбір	3	2	1	0	7	8-5
«Зоря» Хлопчиці	3	1	0	2	3	7-6
«Литмир» Присліп	3	0	0	3	0	2-9

Підгрупа 12 (с.Керниця)

Команди	І	В	Н	П	О	М
ФК «Городок-Черляни»	3	2	0	1	6	5-3
ФК «Вишня» С.Вишня	3	2	0	1	6	7-5
ФК «Янів» І-Франкове	3	2	0	1	6	6-5
«Зоря» Керниця	3	0	0	3	0	2-7

Підгрупа 13 (с.Рудно - м.Пустомити)

СК «Чайка» Ставчани	3	3	0	0	9	10-2
ФК «Будівельник» Пустомити	3	2	0	1	6	3-3
ФК «Рудно»	3	0	1	2	1	2-4
«Верховина» З.Вода	3	0	1	2	1	1-7

18 лютого в приміщенні Федерації футболу Львівської області відбулось жеребкування пар 1/8 фіналу. Матчі пройдуть з 21 по 24 лютого 2013 року.

"Рух" Винники - ФК "Городок-Черляни"
"Карпати" К.Бузька - ФК "Лапаївка"
"Гірник" Соснівка - "Шахтар" Червоноград
ФК "Яричів" - "УФК" У-17 Львів
ФК "Миколаїв" - ФК "Слобідка"
"Скала" Стрий - ФК "Підбузь"
"Прикарпаття" Ст.Самбір - "Чайка" Ставчани
СКК "Демня" - ФК "Ходорівщина" Ч.Острів

НОК УРАГАН

Івано-Франківський «Ураган» у рамках 18 туру Екстра ліги здобув переконливу перемогу над «Енергією» зі Львова. Голи забили Валенко (24), Сімка (28), Роніньо (38) - Павленко (40). У день друку газети франківські футзалісти зустрічалися з Хмельницькою командою "Спортлідер+"

Натомість у 12-му турі першолігової першості України дублери івано-франківського "Урагану" вдома поступилися лідеру західної зони - чернівецькому "Меркурію" з рахунком 0:2 (на фото). «У цьому матчі все вирішилось на останніх хвилинах, а другий м'яч у порожні ворота господарів залетів за 11 секунд до фінальної сирени» - пише офіційний сайт клубу.

ТУРНІРНЕ СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

1. "Меркурій" Чернівці	11 8 2 1 41-16 26
2. "Львівхолод" Львів	10 7 3 0 40-16 24
3. ФК "Одеса"	11 4 3 4 50-34 15
4. "Апперкот" Ковель	10 4 2 4 49-45 14
5. "Ураган-2" Івано-Франківськ	10 2 2 6 20-31 8
6. "Кардинал-2-ДЮСШ" 4 Рівне	10 1 4 5 23-45 7
7. "Спортлідер" плюс 2	10 0 4 6 19-55 4

У МИЛУВАННЯ - ФУТЗАЛЬНИЙ ЧЕМПІОН ТИСМЕНИЧЧИНИ

16 команд стартували цього року у футзальному чемпіонаті Тисменицького району. Змагання проходили в два етапи. Спочатку визначились по дві кращі команди з груп а потім відбувся власне фінальний етап змагань, що пройшов за кубковою системою.

У фінальному етапі зустрілись команди:

1/4 фіналу

Ямниця-Клубівці 3:1

Єзупіль-Радча 0:1

Чернівці-Павлівка 0:2

Милування-Братківці 5:2

1/2 фіналу

Ямниця-Радча 0:1

Павлівка-Милування 1:2

Фінал

Радча-Милування 1:1 (6:4 пен).

Радча: Макогон О., Струк А., Борин І., Дідух В., Скіцко І., Романишин В., Вацеба В., Ватаманюк А., Ткаченко П., Куріш Л., Яковів І., Хомик А.

Милування: Татарин Я., Дадикін О., Грабовський О., Ольшанецький Б., Вікуловський В., Крутий Р., Козак В., Столярчук Р., Левашов А.

матч за 3-4 місце

Павлівка-Ямниця 3:7

Павлівка: Федішин О., Крижанівський В., Труш О., Турчанський В., Куфедчук М., Поліщук Ю., Шайбан Р., Олексин Б., Кабан А., Іваночко Т., Жирик О.

Ямниця: Малик І., Гнатишин Т., Данилюк В., Дем'яник О., Зуб'як О., Наконечний В., Бибик А., Павлів Н., Павлик В.

Як повідомив очільник районної федерації футболу В. Кобльовський, наступним футбольним дійством буде традиційний турнір пам'яті героя України В'ячеслава Чорновола, а далі - запекла боротьба у районному чемпіонаті та першості.

Фото Петра Белея

Чемпіонат Івано-Франківська

«ЗОЛОТА» ліга

Команда	І	В	Н	П	М	О
1 «ГРАНД-КОРОНА»	7	6	1	0	38-11	19
2 ЛОЦМАН»	7	6	0	1	34-11	18
3 ФК «Тема - Станіслав»	7	4	1	2	2-15	13
4 «ЗІП»	7	4	0	3	20-19	12
5 «БЛАГО»	6	3	0	3	16-19	9
6 «ЮТІМ-КЕП»	7	2	3	2	11-15	9
7 «SAVсервіс»	7	2	1	4	13-18	7
8 МФК «САН РЕМО»	7	2	1	4	14-29	7
9 «І Ф Д С»	7	1	1	5	15-30	4
10 «ДАНЕЯ»	6	0	0	6	4-19	0

«СРІБНА» ліга

Команда	І	В	Н	П	М	О
1 «Карпатський ЕТЦ»	6	4	1	1	18-9	13
2 ФК «ЗВІР»	6	3	2	1	19-12	11
3 «ОСВІТА – ДЮСШ № 3»	6	3	1	2	9-9	10
4 «ГАЛИЦЬКА КЕРАМІКА»	6	3	1	2	15-21	10
5 «МАКСИМУМ»	6	3	0	3	21-18	9
6 ПАТ «Ів-Фран газ»	6	2	1	3	15-15	7
7 «УКРЕКСІМБАНК»	6	2	1	3	11-13	7
8 «ВОВЧИНЦІ- 2»	6	2	1	3	11-20	7
9 «БІО ЗАХІД»	6	2	0	4	16-18	6
10 «СІЧ»	6	1	2	3	14-14	5

«БРОНЗОВА» ліга

Команда	І	В	Н	П	М	О
1 «ІНТЕЛКОМ»	6	4	2	0	23-9	14
2 МФК «СПАРТА»	6	4	2	0	17-6	14
3 «ЕЛЕКТРОЛЮКС»	6	4	0	2	16-15	12
4 «КАРПАТИ»	6	3	1	2	17-18	10
5 «ВОВЧИНЦІ- 1»	6	3	0	3	24-15	9
6 «АСТРА»	6	3	0	3	23-18	9
7 «ПЛАНЕТА»	6	2	0	4	17-23	6
8 «ХОРТИЦЯ»	6	2	0	4	10-17	6
9 «БИСТРИЦЯ»	6	1	1	4	12-30	4
10 ВО «СВОБОДА»	6	1	0	5	14-22	3

Розклад ігор на 23.02.2013 р.(субота)

«МАКСИМУМ» - «ОСВІТА – ДЮСШ № 3»
 ВО «СВОБОДА» - «ВОВЧИНЦІ - 1»
 «ПЛАНЕТА» - «КАРПАТИ»
 «СІЧ» - ФК «ЗВІР»
 «SAVсервіс» - МФК «САН РЕМО»
 «ЗІП» - «ЮТІМ-КЕП»

Розклад ігор на 24.02.2013 р.(неділя)

«ГАЛИЦЬКА КЕРАМІКА» - «УКРЕКСІМБАНК»
 «БІО ЗАХІД» - «ВОВЧИНЦІ - 2»
 «Карпатський ЕТЦ» - ПАТ «Івано-Франківськ газ»
 «ІНТЕЛКОМ» - «ХОРТИЦЯ» Крихітці
 МФК «СПАРТА» - «АСТРА»
 «І Ф Д С» - «БЛАГО»
 «ДАНЕЯ» - ФК «Тема - Станіслав»
 «ЕЛЕКТРОЛЮКС» - «БИСТРИЦЯ» Хриплин
 «ГРАНД-КОРОНА» - «ЛОЦМАН»

23-24.02.13. Пропускають матчі:

Мельничук Андрій, «Тема-Станіслав»
 Шайбан Ігор, Насадик Олег «Карпатський ЕТЦ»
 Всі ігри проходять в МФОЦ вул. Симоненка 13.

Комітет з проведення змагань.

Рогатинський район:

Матчі які пройшли в Супер-лізі у цьому турі були всі особливі по своєму, тому що у цьому турі зішлись команди які займали найвищі сходинки у турнірній таблиці це команда із села Васючин та команда із Кліщівної "Голд Дроп".

Васючин у цьому протистоянні виявився сильнішим, перемігши "Голд Дроп" з рахунком 2:1 і таким чином закріпився на 1 сходинці турнірної таблиці. Отож Васючин і на далі залишається єдиною командою яка ще в чемпіонаті не втратила очків.

Програшем команди "Голд Дроп" скористався "Укрлісекспорт" який перемігши Верхню Липицю (4:2) зміг вийти на 2 сходинку турнірної таблиці, і опустити на 3 місце "Голд Дроп".

Нижня Липиця здобуває першу перемогу у чемпіонаті над Добриневом (2:1), минулорічні призери чемпіонату, ще не вигравали у цьому сезоні жодного матчу.

Крім Добринева перемоги не здобував ще "Банк-1". У звітному турі вони в черговий раз програли у "дербі" команді "Банк-2-Надія" (1:7)

Бабухів і Потік забили на двох 6 голів і розписали мирову нічию (3:3)

Результати суботніх матчів:

Супер-ліга . 5 тур. 16.01.13.

"Укрлісекспорт" - Верхня Липиця 4:2(1:1)
 Васючин - "Голд Дроп"(Кліщівна) 2:1(1:0)
 Бабухів - Потік 3:3(0:1)
 "Банк-1" - "Банк-2-Надія" 1:7(0:3)
 Нижня Липиця - Добринів 2:1(2:0)

турнірка:

Команда	І	В	Н	П	М	Різн	О
1Васючин	5	5	0	0	17-5	12	15
2"Укрлісекспорт"	5	4	0	1	20-11	9	12
3"Голд Дроп" (Кліщівна)	5	3	1	1	19-8	11	10
4"Банк-2-Надія"	5	3	0	2	16-9	7	9
5В.Липиця	5	3	0	2	15-13	2	9
6Бабухів	5	1	2	2	13-19	-6	5
7Потік	5	1	1	3	7-14	-7	4
8Н.Липиця	5	1	1	3	8-16	-8	4
9Добринів	5	0	2	3	7-11	-4	2
10"Банк-1"	5	0	1	4	5-21	-16	1

Також в суботу відбувся тур у першій лізі Групі А. Ось його результати:

Перша ліга(Група А). 5 тур. 16.01.13.

Залужжя - Букачівці 2:2
 Сарники - "Карпати"(Юнашків) 0:5
 ДЮСШ-1 - ДЮСШ-2 1:1
 Путятинці - Помонята 3:2

В неділю ж, 17 лютого не грали команди Супер-ліги, а от 2 групи в першій лізі, показували свої результати:

Перша ліга(Група А). 6 тур. 17.01.13.

Букачівці - Сарники 4:5
 ДЮСШ-2 - Залужжя 5:2
 Путятинці - Помонята 3:2
 Помонята - ДЮСШ-1 0:6

Перша ліга(Група В). 6 тур. 17.01.13.

Черче - Пуків 7:1
 Воскресінці - Світанок 2:7
 Липівка - Конюшки 6:3
 Васючин-2 - Обельниця 7:1
 Лучинці - Підкамінь 10:3

АНОНС

Розклад матчів на 23.02.2013 р. (субота)

1 ліга(Група А).6 тур.

- 1.) 10.00 Залужжя - Помонята
- 2.) 10.30 Сарники - ДЮСШ-2
- 3.) 11.00 Юнашків - Букачівці
- 4.) 11.30 ДЮСШ-1 - Долиняни

Супер-ліга. 6 тур.

- 5.) 12.00 "Голд Дроп" - Бабухів
- 6.) 12.30 "Банк-1" - Васючин
- 7.) 13.00 "Банк-2-Надія" - В.Липиця
- 8.) 13.30 Добринів - "Укрлісекспорт"
- 9.) 14.00 Потік - Н.Липиця

Назар Коншин

Кубок області. Фінал

«Зорі Карпат» - «ПТД»
4:4 (пен.-5:3)

ФУТБОЛЬНА ТЕРНОПІЛЬЩИНА. ПОКИ ВЛАДА ДОПОМАГАЄ

ПРОЛОГ. Тернопільський футбол для багатьох, хоча ні – для всіх, асоціюється виключно з «Нивою», адже це єдиний професійний клуб області. Вже мало хто пам'ятає, що в свій час професійний футбол на тернопільщині був представлений такими командами, як чортківський «Кристал», заліщицький «Дністер», бережанська «Лисоня». Як кажуть, «багато води стекло» з того часу...

ПРОФІ. Минав десятиріль, як «Нива» залишалась в гордй самотності суворого професійного футболу і тут доля підкинула їй конкурента. Ним став ФК «Тернопіль», який раніше вважався фарм-клубом тієї ж «Ниви» і закінчив виступи в лізі професіоналів лише тому, що «перша команда» в сезоні 2001/2002рр. понизилась у класі, а за регламентом виступ «побратимів» в одній лізі заборонений!

«Молодший брат» змінив назву на «Буревісник» та продовжив виступи, але уже в чемпіонаті області представляючи Тернопільський педагогічний університет, а в 2007 році клуб став на самостійний шлях, відділившись від «Ниви» і одразу ж здобув звання обласного чемпіона. За цей час команда встигла назбирати чимало трофеїв як обласного (чотирнадцятиразовий чемпіон, триразовий володар Кубка та Суперкубка області), так і національного та міжнародного, щоправда, студентського рівня. Зокрема, ставала чемпіоном Європи серед студентів у 2009 році. Ав 2011 році, не без допомоги депутатів Тернопільської міської ради, клуб подав заявку в ПФЛ...

ДЕРБІ. В поточному сезоні команди вже двічі перетинались у так званій «Битві за Тернопіль», як охрестили уболівальники тернопільське дербі. Долю першого матчу вирішив єдиний результативний удар Кушки з пенальті. А ось перед матчем відповіддю «муніципали» уже виступили у ролі фаворита. По-перше, вони посідали другу сходинку в турнірі й на три пункти випереджали свого суперника, по-друге – неабияк прагнули реваншуватись перед своїми уболівальниками та довести, що не лише «Нива» є брендом міста й області, є ще й третє... Команда не знала «гіркоти поразки» в шести матчах поспіль! Щоправда, була й «друга сторона медалі»! В передматчевому інтерв'ю тренери обох команд (Василь Івгеш та Ігор Яворський) «в один голос» заявили, що саме «Нива» повинна боротися за підвищення у

класі... А за такого розвитку подій, напевно, не важко здогадатись, що матч завершився перемогою «Ниви» (Авт.- 2:0). Не хочеться робити ніяких висновків, але як на мене, то конкуренцією «запахне» не скоро!

АМАТОРИ. Тернопільський регіон в різні роки теж мав своє численне представництво в аматорських змаганнях. В чемпіонаті приймали участь хоростківська «Зоря», теребовлянська «Нива», «Топільче» Тернопіль, двічі – «Сокіл» Великі Гаї та «Тернопіль», а «Сокіл» Бережани брав участь аж в шести розіграшах. В аматорському Кубку представників було дещо більше. Дев'ять колективів спробували свої сили в цьому турнірі: «Марспирт» Нагірянка, «Товтри» Козлів, «Лан» Велика Березовиця, «Бровар» Микулинці, «Сокіл-ОРІОН» Великі Гаї, «Нива» Теребовля, «Лисоня» Бережани та «Зоря» Хоростків, а також «Галич» Збараж, що був представлений на турнірі двічі. Участь, це звичайно дуже добре, та як би не звитяга хоростківської «Зорі» в сезоні 1997/1998рр., коли команда здобула аматорський Кубок України, то й по правді, згадати було б нічого...

ОБЛАСНА ПЕРШІСТЬ. Що тут можна сказати? Прочитую слова Ярослава Гріся, якого нещодавно призначили головою Комітету ФФУ з розвитку футболу в регіонах: «Якщо ми сьогодні візьмемо такі економічно-потужні області, як Донецька, в якій на область виступає всього 28 команд, в Луганській – ще менше, в Запорізькій – взагалі змагаються 12 колективів, а Одеська область цьогоріч навіть не проводила чемпіонату області, то ви можете собі уявити, з їхнім то економічним потенціалом, що сьогодні робиться в нас! Але в нас команд чомусь не менше!!! А це ще раз говорить про те, що футбол на Західній Україні – це як друга релігія. Люди йдуть зранку до церкви, а після – на стадіон. Це дає нам можливість з оптимізмом дивитися на розвиток футболу в наших областях...» Насправді оптимізму мало! Адже рівень аматорського футболу в Україні настільки понизився, що це помітно «неозброєним оком»...

ПРЕЗИДЕНТ. Першого лютого у Тернополі відбулась сьома звітно-виборна конференція Тернопільської обласної Федерації футболу, на якій було обрано голову обласної організації. Її уже вчетверте очолив Володимир Маринівський, котрий віднедавна є також віце-прези-

дентом Федерації футболу України. Його, напевно, найбільшою заслугою за останні роки, є залучення до фінансування команд державних структур. Бо як усім відомо, аматорські колективи без допомоги державних структур на місцях приречені. Не без допомоги влади йому вдалося домогтись того, аби в минулому чемпіонаті Тернопільщини брали участь команди всіх районів!

ІНФРАСТРУКТУРА. Грають команди на достатньо нормальних стадіонах, зручних як для гравців, так і для глядачів. Зокрема, непогано ари в Бережанах, Тереболі, Монастирській, Великих Гаях, Збаражі, Підгайцях, Ланівцях, Гусятині та інших населених пунктах Тернопільщини. До речі, реконструкція окремих стадіонів відбулась за особистої ініціативи голови обласної державної адміністрації Валентина Хоптяна й проводили її до двадцятого ювілею Незалежності України. Тут не можу не процитувати одне із видань Тернопільщини: «Якби не він, на початку третього десятиліття існування нашої держави переважна більшість районних стадіонів нагадувала б сумні пам'ятки отієї нещадно критикованої нині радянської епохи. Одні, як у Чорткові, були зруйновані пожежею, інші – руйнувалися б і заростали бур'янами. Така сума доля, на жаль, очікує на всі споруди, коли за ними не стечить дбайлива рука господаря. Незалежно від того, виділяються з державного бюджету чи ні, кошти на їх утримання...»

РЕГЛАМЕНТ. Чемпіонат Тернопільської області поділений на дві зони: південну та північну. В кожній зоні виступає по дев'ять команд. Згідно з регламентом змагань, перші чотири команди в кожній із зон переходять у фінальну частину чемпіонату, де й борються за нагороди.

МЕДАЛІ. Боротьба за три комплекти нагород чемпіонату точилась майже до заключного туру. Якщо доля чемпіонства теоретично вирішилась за два тури до завершення чемпіонату, доки бережанська команда не переграла на виїзді одного з основних претендентів на п'єдестал – ФК «Копичинці», й здобула чемпіонство, то приписка «срібла» і «бронзи» продовжувалась до кінця змагань. Лише завдяки розгрому підволочиського Збруча (Авт.- 5:0), «Копичинці» здобули срібні нагороди, а от заліщицький «Дністер» отримав "бронзу", навіть не виходячи на футбольне поле. Річ у тім, що ФК

«Галич» зі Збаража, для якого «вже нічого не вирішувалось», не приїхав на матч останнього туру і подарував команді із Заліщик три очки. До-речі, за медалі до останнього боролись також дублери «новоспечених» професіоналів – «Тернопіль-ТДПУ». Та це ще не все. Дуже хочеться знову процитувати президента ТОФФ Володимира Маринівського: «В першості «пасинками» почувались колективи з Монастирського, Підгаєцького, Чортківського, Кременецького, Борщівського районів. Їх керівники мали би задуматися, скажімо, над тим, що в Чорткові, Борщеві чи в Кременці вболівальники просто не уявляють свої команди аутсайдерами...»

КОМАНДА З БЕРЕГІВ ЗОЛОТОЇ ЛИПИ. Не можу залишити без уваги й колектив, який по праву вважається грандом аматорського футболу в області, хоча й теж переживає нелегкі часи. Ви напевно вже здогадались – це ФК «Бережани», що більш відома під назвами «Лисоня» чи «Сокіл». Так склалося, що бережанська команда аж одинадцять років не могла зійти на найвищу сходинку обласного футболу. Але в чемпіонаті, що минув гравці «Бережан» зробили «золотий дубль», поклавши золоті медалі першості у кришталевий Кубок області. Що ж сприяло такому піднесенню команди з берегів Золотої Липи? Ну перш за все те, що останні декілька років колектив практично не змінювався, при тому, що кістяк команди в більшості сформований з вихованців бережанського футболу, а патріотизм та честь рідного міста, як усім відомо – не порожні слова!

Серед відомих гравців – капітан команди Ігор Твардовський відомий за виступами в рогадинському «Техно-Центрі», варто відзначити також колишнього гравця бурштинського «Енергетика» Сергія Ключніченка. Цікавість до команди підігриває й той факт, що за «Бережани» виступає марокканський півзахисник Амін ель Хажлі, якого місцеві уболівальники охрестили «бережанським зятем». Адже пройшовши футбольну школу в Марокко, доля розпорядилась так, що він одружився на бережанці й живе поряд з стадіоном.

ЕПІЛОГ. Хотілося б, щоб керівники області й надалі вносили свою лепту в розвиток «гри мільйонів», адже як ми всі чудово розуміємо, що без таких людей футбол існувати просто не зможе.

Микола Бацала

ГРАЮТЬ У ФУТБОЛ ЖІНКИ

Результати матчів фінальних обласних змагань з міні-футболу "Граємо за Україну разом" серед дівчат 1997 р.н. і молодші
Відбулись фінальні обласні змагання з міні-футболу "Граємо за Україну разом" серед дівчат 1997 р.н. і молодші. До Вашої уваги результати матчів та підсумки турніру.

Фінальні змагання з міні-футболу „Граємо за Україну разом” серед дівчат 1997 р.н. і молодші

15-16 лютого 2013 року м. Івано-Франківськ

1. Івано-Франківська ДЮСШ № 3
2. Рожнятівська ДЮСШ
3. Рогатинська ДЮСШ
4. ЖФК «Надвірняночка» м. Надвірна

15 лютого 2013 року I тур

Івано-Франківська ДЮСШ № 3 - ЖФК «Надвірняночка» - 4:1
Рожнятівська ДЮСШ - Рогатинська ДЮСШ - 1:2

II тур

ЖФК «Надвірняночка» - Рогатинська ДЮСШ - 3:1
Івано-Франківська ДЮСШ № 3 - Рожнятівська ДЮСШ - 7:0

16 лютого 2013 року. III тур

Рожнятівська ДЮСШ - ЖФК «Надвірняночка» м.Надвірна - 2:3
Рогатинська ДЮСШ - Івано-Франківська ДЮСШ № 3 - 0:5

Підсумкове становище команд

- Місце Команда
- 1 Івано-Франківська ДЮСШ №3
 - 2 ЖФК «Надвірняночка»
 - 3 Рогатинська ДЮСШ
 - 4 Рожнятівська ДЮСШ

лауреати

Кращий воротар турніру – Марія Сікан (Рогатинська ДЮСШ)
Кращий захисник – Тетяна Барановська (Рожнятівська ДЮСШ)

Кращий нападник – Тетяна Мельничук (ЖФК «Надвірняночка»)

Кращий бомбардир – Любов Мохнач (Івано-Франківська ДЮСШ № 3)

ІФФФ

Лікарі борються за життя Вікторії Пилипів

14 лютого в одному з розважальних закладів Івано-Франківська вистрілом з травматичного пістолета була важко поранена гравець "Нафтохіміка" і молодіжної збірної України Вікторія Пилипів.

За життя 18-річної дівчини борються медики Івано-Франківської обласної клінічної лікарні. У постраждалої серйозна черепно-мозкова травма. В п'ятницю лікарі провели операцію із видалення осколків черепа з головного мозку, однак

Віка все ще перебуває у комі.

wfc-naftokhimik.at.ua

ВОЛЕЙБОЛ

16-17 лютого відбувся VII тур чемпіонату області з волейболу серед чоловічих команд вищої ліги. Результати ігор:

СК "Прибилів" - "Прикарпаття" Коломийський район: 2 : 3 - юн, 3: 0 дор.

"Нафтохімік" Калуш - "ЛВУМГ" Богородчани 0 : 3 - юн. (20:25, 11:25, 14:25), 0 : 3 дор. (20:25, 27:29, 15:25).

БК "Залуччя" - "ЛВУМГ" Долина 0 : 3 юн. (9:25, 12:25, 9:25), 3 : 0 дор. (25:21, 25:18, 25:22).

"Західщина" Богородчани - "Західрембуд" Бурштин 0:3 юн., 0:3 дор.

таблицю надрукуємо в наступному номері

ТЕЛЕБАЧЕННЯ ЗРАДИЛО

Ви питаєте, чому я несу на футбол за пазухою камінь? Ні, в суддю не збираюсь жбурляти. Зараз розкажу. В четвер заливаю жінці, що ввечері трохи на три години затримаюсь, бо нарада. Нарada то нарада, але я насправді поїду на футбол.

Файний був футбол: наші забили гол! Я підскакую гей який варят та ще й якусь жіночку, сусідку по лаві, на радощах обняв і цмокнув у вушко, а вона мене в щокі.

Ну, а ввечері цей самий футбол ще раз по телевізору переглядаю. Я би й десять разів дивився, коли наші виграють. І от саме показують момент, як наші забили той гол, а далі великим планом пішли трибуни, і телекамера виділяє мене... як я ту жінку обіймаю. Поки я смакую цей незабутній епізод, щось мене як гримне книжкою по голові.

— То це в тебе нарада, песій сину? А ти й з коханками на футбол ходиш! — репетує Ксеня, й лупцює мене по голові.

— Йди геть, дурна, де по голові б'єш, хочеш аби-м лисий був?

— Я тобі дам нараду, я тобі дам футбол.

— Нарadi не було то я й поїхав на гру.

— З коханкою?

— Та я її перший раз бачив, а по правді, то й не бачив, бо спостерігав за полем.

— Перший раз – і вже цілуєш-обіймаєш по телевізору.

— Та ж то з радості. Я би й хлопа цілував, а ні...

Але що їй пояснювати, коли вона на футболі не розуміється.

Ей, ти куди телекамеру на мене направляєш. Ти не чуєш, операторе чокнутий! Зараз каменем кину! Ти знову хочеш мене з жінкою посварити? Я не на футболі, а на конференції. Но-но, дивись, бо я не промазаю, як он той футболор по веротах.

Мазило!

ОПУДАЛО НА СТАДІОНІ

В одному обласному центрі, великий начальник не любив футбол. Йому кажуть, що на футбол треба ходити, щоб люди бачили і оцінили таку демократичну рису і вважали його за свого. Колись, мовляв, і Брежнєв ходив, і перший секретар обкому. Он президенти й прем'єри не обминають великих футбольних вистав, а король Саудівської Аравії приїхав на чемпіонат світу зі своїм гаремом.

— Я не король і свій гарем не збираюсь обнародувати, але на футбол не піду. Хай перший заступник ходить.

— То не те. Ще скажуть, що ви не любите й збірну України, політику припинють, що не патріот.

— Тоді ось що зробить. Створить манекен подібний до мене і виставе на гостевій трибуні. То є високо і люди подумають, що то я там сиджу.

Так і зробили. Тепер на кожній грі глядачі бачать своє найвище начальство і з повагою говорять:

— Сам прийшов на футбол.

— Не пропускає жодної гри. Наш чоловік.

Але ось команда стала програвати більш ніж треба. Але винен хто? Начальство, бо не дбає про команду. Вчора, коли команда в черговий раз потерпіла поразку, в манікен полетіли гнилі помідори, огірки, пляшки. Опудало Будь то «Пробій» чи «Карпати» все витримало. Болільники здивувались:

— Оце чоловік. Ми в нього кидаємо, а він навіть міліцію не викликає. Любить критику і футбол.

Василь Бабій

ПЕРЕДПЛАТА 2013

На один місяць - 10.30 грн.

На три місяці - 30.90 грн.

На півроку - 61.80 грн.

Вартість передплати на рік - 123.60.

+ потрібно сплатити поштовий збір - 3.90 за рік.

Номер газети у роздріб вартує дешевше пива.

А в передплаті - всього - 2.30.

ЗНАЙОМТЕСЬ – ТЕТЯНА КНИГА!

Газета «Матч» продовжує знайомити вас із чарівними дівчатами з групи підтримки баскетбольного клубу «Говерла». Напередодні матчу проти маріупольського «Азовмашу» кореспондент нашого видання мав нагоду поспілкуватись із ще однією красунею. Отож, знайомтесь – Тетяна Книга!

- Розкажи нам про себе.

- Привіт! Мене звати Тетяна, а друзі називають мене Татка. Мені 23 роки, з яких 11 я проживаю в Івано-Франківську. Якщо говорити про мої вподобання, то я обожнюю море, суші та собак, а також люблю кататись на роликах.

- Як розпочалась твоя історія з «Говерлою»?

- Три роки назад, моя подруга роз-

до колективу, який тільки-но розпочинав свою активну діяльність, адже баскетбольний клуб «Говерла» став виступати у чемпіонаті української Суперліги. Скажу відверто: мала надзвичайне бажання танцювати, яке і штовхало мене постійно вдосконалюватися та рухатися вперед!

- Що ж тебе найбільше приваблює у танцях? Якому стилю надаєш перевагу?

- Танці - особливе мистецтво. Тут треба вміти не тільки рухатись, але й передати настрій, стан душі, треба створити позитивні емоції команді, вболівальникам та глядачам. Танці наче переносять мене в інший вимір. Навіть якщо я приходжу на тренування без особливого настрою, вже під час того, як я танцюю, забуваю про проблеми. Загалом танці мене надихають. Іноді буває так, що після тренувань я приходжу додому і пишу вірші.

- Розкажи будь ласка про групу підтримки?

- Особисто мені група підтримки дала дуже багато! Я знайшла там багато друзів, водночас, стала більш впевненою в собі. Колектив в нас підібрався досить хороший. До того ж ми не обмежуємося виключно танцями, відтак доволі часто, особливо після матчів, усі разом активно відпочиваємо. А якщо наша команда перемогла, то можемо і відмітити перемогу (сміється)!

- Чи цікавишся ти різними видами спорту?

- Ну напевно я вас не здивую, адже дуже люблю баскетбол. Кожного матчу щиро вболіваю за нашу команду, радію перемогам та дуже переживаю, коли ми програємо. Також не уявляю свого життя без черлідінгу.

- Які ти знаєш футбольні клубу на теренах Івано-Франківщини?

- Якщо чесно, то знаю тільки футзальну команду «Ураган». Декілька разів навіть була присутня на їхніх матчах. Знаю, що у 2010 році вони стали чемпіонами України, якраз у той час, коли «Говерла» здобула бронзові нагороди Суперліги.

- Кого з футболістів нашої області знаєш?

- А от з футболістів, знаю лише Петра Шотурму, що грає за «Ураган», а більше не знаю, бо майже не цікавлюсь футболем.

Денис Рудницький

казала про кастинг до танцювальної групи підтримки. Мене це зацікавило, навіть незважаючи на те, що я раніше не займалася танцями. Втім це не стало на заваді і мені вдалося потрапити

футбольний гумор

ЯК НАШІ ПРЕДКИ ГРАЛИ У ФУТБОЛ

«...сбиша в мяч, яко соколь галиць збиваєть...»

Київський літопис.

Сего дня в стольному Галичі на грищі «Золотий тік» сталася міжнародна футбольна січа помеж уграми і галицькою дружиною за право володіти галицьким престолом. Стрічу судив достойник із германських земель Фрідріх Барбарис. М'яч із сап'янової шкіри, начинений шматтям і опилками стояв у центрі грища, позначеному увімкнутим в землю списом.

В наступі грали три богатири в кольчугах: Ратимир, Боримир і Миробор. Позаду — шестеро дружинників зі щитами в руках, а на брамі — Чурило-брамкар.

Напасники угрів вперто шукали шлях до нашої брами з лядської сторони, але коли здавалось, що м'яч от-от закотиться в браму, на його дорозі ставали щити.

Дуже грубо грав їхній захисник Бела II, в якому можна було впізнати короля мадярів.

Суддя свиснув його кийком по плечах і призначив карний удар в сторону мадярської брами. Довго стінка зі щитів не хотіла посунутися на належних дюжину кроків поки суддя не казав нечестивим двопудовий кулак.

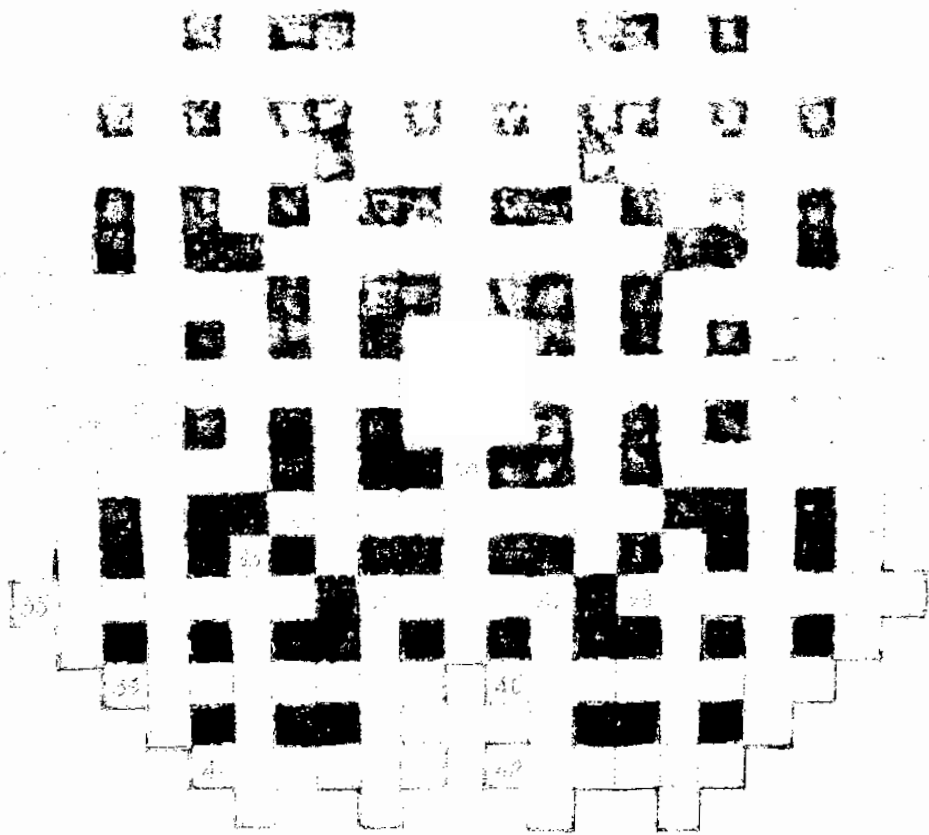
Ратимир розігнався від лядських воріт і щосили вгатив по м'ячу. Шкіряна куля роздробила два щити в тріски і одного угра занесла в браму. Тоді угри відмовились од претензій на галицький престол і щосили дремнули додому.

Дві молоді діви піднесли Ратимирові кубок... меду...

...Далі літопис, знайдений, і знову загублений (а може викрадений) обривається.

Василь Бабій.

ВСЕ ПРО ФУТБОЛ

по горизонталі:

5. Воратар зб. Італії. 6. Гравець Румунії на ЧЕ 2000 Ерік... 9. ФК, володар Кубка УЕФА 2004. 10. ФК Іспанії. 14. Екс-гравець англійського Арсенала, росіянин. 15. ФК переможець Ліги Чемпіонів 2009/10. 16. Гравець Швеції на ЧЕ 2004(капітан). 19. Гравець Аргентини на ЧС 2002 Пабло... 20. Гравець іспанського Хетафе Дієго... 22. Гравець Румунії на ЧС-98. 23. Гравець Італії Франческо... 24. Гравець іспанії на ЧЕ-96 Хорхе... 29. Гравець КПР Недум... 31. Гравець Хорватії на ЧС 2002 Маріо... 32. Гравець Португалії на ЧС 2010 Мануель... 35. Гравець Болгарії на ЧЕ 2004. 36. Гравець Сент-Етьєна Ромен... 38. Гравець Коста-Ріки на ЧЕ 2002 Родріго... 39. Гравець Болгарії на ЧЕ 2004 Велізар... 40. Гравець Бельгії на ЧС-86 Ян... Гравець Еспаньйола Мубарак... 42. Гравець Австралії на ЧС 2010 Вінс...

по вертикалі:

1. Гравець російської «Волги» Олександр... 2. Гравець Італії на ЧЕ 2012 Фабіо... 3. Гравець Мальорки Жоао... 4. Гравець Франції на ЧЕ-96. 7. Гравець Манчестер Сіті Пабло... 8. Гравець Швеції на ЧЕ 2004. 11. Чероний заморський фрукт зі смачними кісточками. 12. Воратар Швейцарії на ЧЕ 2004 Йорг... 13. Гравець Греції на ЧЕ 2004 Цізіс... 17. Гравець Німеччини на ЧС 2010 Хольгер... 18. Гравець Нігерії на ЧС 2002 Кану... 21. Гравець Нігерії на ЧС 2002 Джей-Джей... 22. Гравець Франції на ЧЕ 2000 Робер... 25. Збірна - чемпіон світу 1966 року. 26. Гравець Італії на ЧЕ 2012 Клаудіо... 27. Гравець Італії на ЧС-98 Паоло... 28. Гравець Екватору на ЧС 2002 Даніель... 30. Захисник Тотенхема Юнес... 33. Гравець Бразилії на ЧС-86 ... Дос Сантос. 34. Гравець Голандії на ЧС 2010 Ван... 36. Відомий автогонщик формули 1. 37. Гравець Манчестер Сіті Серхіо...

Любомир Нештір, с.Слобідка, Галицький район.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, З МИНУЛОГО НОМЕРА

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

7. Піцурке. 8. Теноріо. 11. Полонія. 12. Самуель. 13. Шаучі. 14. Кінаш. 17. Табет. 18. Локомотив. 21. Сальсидо. 22. Болеслав. 23. Алькарас. 25. Феррейра. 30. Ковачевич. 32. Дешам. 33. Калач. 35. Алвеш. 37. Аршавін. 38. Роналдо. 39. Паулета. 40. Алдонін.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Ніколас. 2. Рубін. 3. Жевлаков. 4. Стоїчков. 5. Томаш. 6. Нікулає. 9. Моріока. 10. Алмейда. 15. Мондрагон. 16. Милошевич. 19. Оскар. 20. Террі. 24. Лодейро. 26. Рівалдо. 27. Салліван. 28. Пекерман. 29. Балабан. 31. Баварія. 34. Вітлі. 36. Попов.

Продаю плати плавного гасіння світла у салоні автомобіля. Додаткова інформація за тел. 050 373 44 80 або 096 940 26 80 Володимир

Легальна робота в Польщі.

Підготовка документів для відкриття робочих та шенген-віз (повний пакет). Запис у візовий центр. Тел. 096-140-80-80, Тел. 099-960-40-50 Ліц. МСПУ АВ 585204 від 07.08.12